

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Прев 198/2024
29.02.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија Бранка Станића, председника већа, Татјане Миљуш, Татјане Матковић Стефановић, Јасмине Стаменковић и Мирјане Андријашевић, чланова већа, у правној ствари тужиоца „SABWAY“ ДОО Крушевац, чији је пуномоћник Милан Кубат, адвокат у ..., против туженог „BANCA INTESA“ АД Београд, чији је пуномоћник др Немања Алексић, адвокат у ..., ради стицања без основа, вредност предмета спора 4.000,00 динара, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Привредног апелационог суда Пж 7967/22 од 01.11.2023. године, у седници већа одржаној дана 29.02.2024. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Привредног апелационог суда Пж 7967/22 од 01.11.2023. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Привредног апелационог суда Пж 7967/22 од 01.11.2023. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Привредног суда у Београду П 2320/2022 од 27.09.2022. године обавезан је тужени да тужиоцу исплати износ од 5.876,00 динара са затезном каматом од 30.09.2015. године до исплате, као и да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 27.300,00 динара.

Пресудом Привредног апелационог суда Пж 7967/22 од 01.11.2023. године одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена је првостепена пресуда и одбијен је као неоснован захтев туженог за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне другостепене пресуде тужени је изјавио ревизију са позивом на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку.

Оцењујући испуњеност услова за одлучивање о ревизији на основу члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11... 18/20), Врховни суд је нашао да у овој врсти спора не постоји потреба за уједначавањем судске праксе.

Према утврђеном чињеничном стању, пресудом Привредног суда у Београду П 415/21 од 20.04.2021. године, која је потврђена пресудом Привредног апелационог суда Пж 6161/21 од 18.01.2022. године, утврђено је да је ништава одредба члана 8. у делу става 1. Уговора о кредиту бр. ...-...-... од 30.09.2015. године, закљученог између парничних странака, а којом одредбом је уговорено плаћање једнократне накнаде за обраду кредитног захтева. Као последица утврђене ништавости, нижестепени судови су ревизијом побијаним одлукама усвојили тужбени захтев и применом одредбе члана 210. ЗОО-а обавезали туженог да тужиоцу исплати износ од 5.876,00 динара, колико је тужени претходно наплатио по ништавој уговорној одредби, са затезном каматом од дана стицања до исплате. Стога, ирелевантни су наводи ревизије којима се оспорава правно становиште о ништавости наведене уговорне одредбе, имајући у виду да је ништавост утврђена правноснажном судском пресудом, а нису испуњени ни остали услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној прописани одредбом члана 404. ЗПП-а.

На основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11... 18/20), одлучено је као у ставу првом изреке.

Врховни суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије применом одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку и нашао да ревизија туженог није дозвољена.

Тужилац је против туженог поднео тужбу дана 30.05.2022. године. Вредност предмета спора износи 4.000,00 динара.

Одредбом члана 487. став 1. Закона о парничном поступку, прописано је да у поступку у привредним споровима, спорови мале вредности су спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу, које не прелази динарску противвредност од 30.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе. Према одредби става 3. истог члана, као спорови мале вредности сматрају се и спорови у којим предмет тужбеног захтева није новчани износ, а вредност предмета спора који је тужилац навео у тужби не прелази наведени износ. Одредбом члана 479. став 6. истог закона прописано је да у споровима мале вредности против одлуке другостепеног суда није дозвољена ревизија.

У конкретном случају ради се о привредном спору мале вредности из одредбе члана 487. Закона о парничном поступку, па се закључује да изјављена ревизија сходно одредби члана 479. став 6. Закона о парничном поступку није дозвољена.

Из наведених разлога на основу члана 413. Закона о парничном поступку одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Бранко Станић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић